

מסכת יומא

פרק ו משנה ב

בא לו אצל שער המשתלח וסומך שתי ידיו עליו ומתודה.
וכך היה אומר, אֲנִי הַשֵּׁם, עָוֹן פָּשְׁעוֹ חָטְאוֹ לִפְנֵי עַמִּי בֵּית
יִשְׂרָאֵל. אֲנִי בַשֵּׁם, כִּפָּר נָא לַעֲוֹנוֹת וְלַפְשָׁעִים וְלַחֲטָאִים, שְׁעוֹ
וְשִׁפְשָׁעוֹ וְשִׁחָטְאוֹ לִפְנֵי עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל, כִּכְתוּב בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה עֲבָדְךָ לֵאמֹר (ויקרא טז), כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם
הָעוֹמְדִים בְּעֶזְרָה, כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים שֵׁם הַמִּפְרָשׁ שֶׁהוּא יוֹצֵא
מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל, הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם,
וְאוֹמְרִים, בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: